

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: Bagrin Lucia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Cimpoi Iulia
Danilov Aliona
Secrieru Ion

ÎNCHEIERE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Neaga Valentin împotriva lui Struțu Leonid cu privire la încasarea datoriei în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Neaga Valentin, depus prin intermediul avocatului Pelin Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La data de 11 octombrie 2016, Neaga Valentin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Struțu Leonid cu privire la încasarea datoriei în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a beneficiat de la „Banca Comercială Română Chișinău” Societate pe Acțiuni un credit în mărime de 300 000 lei. Din creditul obținut a procurat autovehiculul de model Lexus EX-300, cu suma de 243 000 lei.

Ulterior, după ce a achitat mai mult de jumătate din soldul creditului, a înstrăinat autovehiculul lui Struțu Leonid cu condiția că ultimul v-a achita soldul creditului restant. În acest sens, la 13 martie 2010 Struțu Leonid a încheiat contractul de fidejusiune cu „Banca Comercială Română Chișinău” Societate pe Acțiuni.

Însă, Struțu Leonid nu și-a onorat obligațiunile contractuale asumate, motiv din care prin hotărâre judecătorească a fost dispusă încasarea în mod solidar de la Neaga Valentin și Struțu Leonid în beneficiul Băncii Comerciale Române Chișinău suma de 265 349,98 de lei.

În legătură cu înaintarea acțiunii reconvenționale de către Struțu Leonid și durata examinării cauzei, a fost dispusă și încasarea în mod solidar a dobânzii de întârziere și taxa de stat, iar în total suma de 298 473,17 lei. Astfel, de la Neaga Valentin și Struțu Leonid a fost încasată suma de 149 237 de lei fiecare.

Solicită Neaga Valentin încasarea în ordine de regres de la Struțu Leonid în beneficiul său a sumei de 132 675 de lei și cheltuielile de judecată compuse din plata taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2017, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Pelin Valeriu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 martie 2017.

La 22 februarie 2018, Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 cu restituirea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră ilegale, nemotivate și pasibile de a fi casate deoarece la emiterea acestora au fost încălcate normele de drept material, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și au fost interpretate eronat normele de drept material. Instanța de apel și cea de fond incorect au dat apreciere probelor existente la materialele cauzei.

Menționează că, sumele adjudecate de către „Banca Comercială Română Chișinău” Societate pe Acțiuni, au fost achitate doar de către Neaga Valentin, iar odată cu executarea obligației, în temeiul art. 544 alin. (1) Cod civil a obținut dreptul de a se adresa instanței împotriva debitorului solidar Struțu Leonid.

Indică recurentul Neaga Valentin că instanțele judecătorești greșit au concluzionat despre neaplicarea la caz a prevederilor art. 544 alin (1) Cod civil.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 29 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimatul Struțu Leonid nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 17 noiembrie 2017 (f.d.127), însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia. Cererea de recurs a fost depusă la data de 22 februarie 2018.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan, s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Neaga

Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Neaga Valentin, prin intermediul avocatului Turceac Ivan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu